

G U V E R N U L R O M Ȃ N I E I
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**pentru modificarea și completarea unor acte normative privind actele de
stare civilă și actele de identitate ale cetățenilor români**

Având în vedere situația copiilor a căror identitate nu poate fi demonstrată și care, astfel, nu pot beneficia de drepturi fundamentale, întrucât legislația actuală în materie condiționează înregistrarea nașterii de îndeplinirea unor proceduri, respectiv prezentarea unor documente, fapt de natură a întârzia eliberarea certificatului de naștere și, pe cale de consecință, accesul la diverse servicii,

Ținând seama de faptul că legislația în vigoare oferă posibilitatea declarării nașterii nou-născutului și de către alte persoane decât părinții acestuia – medic, persoane care au fost de față la naștere, personal desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricare persoană care a luat cunoștință despre nașterea copilului –, însă această procedură este condiționată de prezentarea actului de identitate al mamei care, în unele cazuri, nu este înregistrată în registrele de stare civilă, astfel încât nu deține act de identitate,

Luând în considerare faptul că pentru înregistrarea nașterii peste termenul legal de un an de la data producerii faptului de stare civilă se utilizează un mecanism administrativ și judiciar greoi – ce presupune formularea în instanță a acțiunii de înregistrare tardivă a nașterii, procedură îngreunată de solicitarea unei expertize medico-legale, în condițiile în care există certificatul medical constatator al născutului viu, ce poate oferi elementele de identificare care se

regăsesc în expertiză. Cu aproximație, procedurile judiciare și administrative descrise se finalizează într-o perioadă de 1-2 ani,

Ținând seama de faptul că, în prezent, legea impune anumite bariere administrative pentru persoanele care sunt internate în unitățile sanitare ce nu dețin acte de identitate, în sensul că acestea pot solicita eliberarea actelor de identitate numai serviciului public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință, nu și celui pe raza căruia se află unitatea sanitară,

Având în vedere creșterea, constantă, a numărului copiilor a căror naștere nu este înregistrată, inclusiv din cauza unor obstacolele procedurale, faptul că menținerea unor limitări în legislație afectează drepturi fundamentale ale copiilor, cu privire la identitate, sănătate și educație, că în aceste condiții cei mai afectați sunt copii din familiile defavorizate care, astfel, nu beneficiază de servicii medicale, nu se pot înscrie în sistemul educațional și nu pot fi protejați de autoritățile statului,

Luând în considerare faptul că efectele neînregistrării nașterii se produc gradual, că îngrădirea liberului acces la drepturi este direct proporțională cu înaintarea în vârstă și că lipsirea copilului de elementele constitutive ale identității sale poate genera riscul excluziunii sociale, atragerea în medii cu potențial criminogen și, mai grav, favorizarea traficului de persoane, a cerșetoriei și prostituției în rândul minorilor lipsiți de protecție,

Ținând seama de angajamentele asumate prin Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, potrivit cărora autoritățile statului sunt obligate să ia măsurile necesare, de urgență, în vederea înregistrării nașterii, astfel încât interesul superior al copilului să prevaleze în toate demersurile și deciziile întreprinse de autoritățile publice, dar și considerentele din Recomandarea 874 (1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, document în care se statuează, ca principiu, următoarele: „copiii nu trebuie să mai fie considerați

proprietatea părinților ci trebuie să fie recunoscuți ca indivizi având propriile drepturi și nevoi”,

În considerarea faptului că toate aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea unor măsuri imediate, pe calea ordonanței de urgență,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. – Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 14** - Întocmirea actului de naștere se face de personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, de către șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră.”

2. După articolul 14, se introduc trei noi articole, art. 14¹ - 14³, cu următorul cuprins:

„**Art. 14¹**. – (1) Declararea nașterii se face în termen de 30 de zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii. În cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 30 de zile, declararea nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului. Pentru copilul născut mort se întocmește numai actul de naștere.

(2) Întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților.

(3) Întocmirea actului de naștere al copilului, în lipsa actului de identitate al mamei, se face pe baza celorlalte documente prevăzute la alin.(2), a documentului întocmit de reprezentantul poliției cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, cu privire la datele de identificare a mamei, și a verificărilor în registrele de stare civilă sau în Registrul național de evidență a persoanelor.

(4) Întocmirea actului de naștere al copilului, în cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată, se face pe baza declarației scrise a persoanelor prevăzute la art. 16, unui proces-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare, a certificatului medical constatator al nașterii și a actului de identitate al declarantului. În acest caz, numele de familie și prenumele copilului se stabilesc, prin dispoziție, emisă în termen de 5 zile de la data solicitării, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(5) Dacă declarația privește pe un copil din afara căsătoriei, iar recunoașterea paternității are loc în momentul declarării nașterii, datele privind pe tatăl copilului se înscriu în rubricile corespunzătoare din cuprinsul actului de naștere ce se întocmește.

Art. 14². – (1) După împlinirea termenului de 30 de zile, prevăzut la art.14¹ alin.(1), întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al Direcției Generale de

Evidență a Persoanelor a Municipiului București. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de 90 de zile de la data solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin.(1), întocmirea actului de naștere se face pe baza documentelor prevăzute la art.14¹ alin.(2) sau (3), a expertizei medico-legală cu privire la data nașterii în format an, lună, zi și sexul persoanei, dacă nu există certificat medical constatator al nașterii, precum și a verificărilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate și nu a fost declarată ori a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară.

(4) Pentru situația prevăzută la alin.(3), actul de naștere se întocmește de personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.

Art. 14³. – În situația în care declarantul este cetățean străin, necunoscător al limbii române ori persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, la depunerea documentelor necesare înregistrării nașterii, se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”

3. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 16.** – Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, asistentului social sau, după caz, persoanei cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care

a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.”

4. Articolul 17 se abrogă.

5. Articolul 18 se abrogă.

6. După articolul 21, se introduc două noi articole, art. 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„**Art. 21¹.** – (1) În scopul protejării dreptului la identitate al copilului, identificării mamei neînregistrate și clarificării stării civile a acesteia, precum și pentru eliminarea riscului substituirii de persoane, în situația prevăzută la art.14¹ alin.(4), se colectează imaginea facială și imaginea impresiunilor papilare a două degete ale mamei.

(2) Imaginile colectate potrivit alin.(1) se utilizează exclusiv cu ocazia procedurii de înregistrare a nașterii mamei, pentru compararea cu imaginile colectate de la persoana care se prezintă pentru înregistrarea nașterii.

(3) Imaginile colectate potrivit alin.(1) se stochează în Sistemul național informatic de evidență a persoanelor și se șterg prin procedură automată imediat după emiterea actului de identitate al mamei.

(4) Procedurile de colectare și de ștergere a imaginilor prevăzute la alin.(1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 21². – Odată cu inițierea procedurii prevăzute la art.21¹, serviciul public de asistență socială de la domiciliul declarat al mamei este obligat să efectueze demersurile necesare pentru înregistrarea nașterii și să urmărească obținerea unui act de identitate de către aceasta.”

7. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 30.** – La încheierea căsătoriei între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, precum și în cazul în care unul sau ambii viitori soți au handicap auditiv sau surdocecitate, se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”

Art. II. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Termenul de valabilitate a cărții de identitate provizorie este de un an.”

2. Alineatul (2) al articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Actul de identitate al persoanei fizice internate într-un centru educativ se păstrează pe durata internării de către administrația acestei instituții.”

3. După alineatul (3) al articolului 22, se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Cererea de eliberare a unui nou act de identitate, solicitat potrivit dispozițiilor art.19 alin.(1), de către persoana internată într-o instituție sanitară, se primește și se soluționează în condițiile alin. (3).”

4. Alineatul (1) al articolului 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru persoanele fizice care nu posedă act de identitate și sunt internate sau primite spre îngrijire ori găzduire în instituții de ocrotire/centre de servicii sociale sau în centre educative, se eliberează acte de identitate în care se înscrie domiciliul sau reședința la adresa instituției sau centrului respectiv. În acest caz, în vederea eliberării actului de identitate, dovada adresei de domiciliu sau reședință se face cu declarația scrisă a conducătorului instituției sau centrului, ori a persoanei abilitate de acesta.”

Art. III. – Cererile privind înregistrarea tardivă a nașterii, depuse la instanțele de judecată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii acestora.

Art. IV. – Dispozițiile art. 14¹ alin.(3) și (4) din Legea nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică numai în situația copiilor născuți după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. V. – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va modifica și/sau completa în consecință Hotărârea Guvernului n r. 64/2011 pentru aprobarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor

în materie de stare civilă.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne
Petre Tobă

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice
Vasile Dîncu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice
Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul sănătății
Vlad Vasile Moiculescu

Ministrul afacerilor externe
Lazăr Comănescu

București, 28 iunie 2016
Nr. 33